

**Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!**

PETERKIN VE HAYVANLARIN BAŞARISIZLIK GÖSTERMEYEN İÇGÜDÜSÜ

Otel Imperial'in restoranında ve mutfağında iyimser bir heyecan vardı. Tüm düzenli müşterilerin ve personelin favorisi olan Bay Palfy'nin, Opera Evi'nde orkestra şefi olan kızı, kampdan eve gelmişti.

Lottie - hayır - Lisa, iki büyük minderi olan koltuğunda, hayatının ona bağlı olduğu gibi doldurulmuş pankekler yiyordu.

Düzenli müşteriler tek tek masaya geldi, küçük kızın kıvrıkcık saçlarını okşadı, omzuna nazikçe vurdu, nasıl eğlendiğini sordu, sonuçta babası buradayken Viyana'dan daha güzel bir yer olamayacağını belirtti, masaya her türlü hediye bıraktı - şekerlemeler, çikolatalar, pralinler, renkli kalemler. Hatta biri cebinden eski moda bir dikiş kutusu çıkardı ve sakarca, bu kutunun geçmiş büyükannesi tarafından kullanıldığını belirtti. Sonra Bay Palfy'ye orkestra şefine kafa salladılar ve masalarına geri döndüler. Bugün gerçekten öğle yemeğinin tadını çıkaracaklardı, zavallı yalnız "dayılar!"

Ancak, hiç kimsenin Bay Palfy kadar iyi bir iştahı yoktu. Her zaman "tüm gerçek sanatçıların" yalnız olması gerektiğini vurgulamıştı; evliliğini bir hata, sıradan orta sınıf dünyasına bir adım olarak görmüştü; ama bugün en "sanatsız" olanı bile en sıcak aile hissini yaşıyordu. Ve kızı utangaç bir gülümsemeyle elini tuttuğunda, sanki kaçmasını engelliyormuş gibi, o zaman, İrlanda güveç yemese de, boğazında bir hamur topu gibi bir şey hissetti.

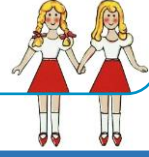
*Metindeki en önemli bilgileri not alın!
Notlarınız şunlar olabilir*

Zihin haritası

Masa

Çizim vb.

**Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!**

Franz, garson, bir başka pancake ile yürüyerek geldi. Lottie saçlarını salladı. "Kesinlikle yapamam, Bay Franz!" "Ama Lisa!" diye feryat etti garson kınayarak. "Bu sadece beşinci!"

Şaşkın Franz, beşinci pancake ile mutfağa geri yürüdüğünde, Lottie cesaretini topladı. "Biliyor musun, Baba," dedi, "gelecekte her zaman seninle aynı yemeği yiyeceğim."

"Ne diyorsun!" diye bağırdı Bay Palfy. "Peki ya ben dumanlı jambon yediğimde? Biliyorsun dumanlı jambon yiyemezsin. Seni hasta ediyor."

"Dumanlı jambon yediğinde," dedi mutsuz bir şekilde, "ben yine pancake yiyeceğim." Kendi kız kardeşin olmak bazen pek de kolay değildir!

Tam o sırada Doktor Strobel, köpeği Peterkin ile birlikte görüldü. "Bak, Peterkin," dedi doktor gülümseyerek. "İşte kim geldi! Lisa'ya merhaba de!"

Peterkin kuyruğunu salladı ve eski arkadaşı Lisa'ya merhaba demek için Palfy'in masasına hızla koştu.

Peterkin masaya vardığında, küçük kıza burnunu dayadı, etrafına bakındı ve hızla efendisinin yanına geri koştu.

"Ne aptal bir köpek!" diye yakındı Dr. Strobel. "En iyi arkadaşını bile tanıyamıyor! Sadece bir hafta veya iki hafta kadar ülkede olmasından dolayı. Ve insanlar hayvanların hata yapmayan içgüdüleri hakkında çok saçmalıklar söylüyorlar!"

Ama Lottie kendi kendine düşündü, "Neyse ki doktorlar köpekler kadar zeki değil!"

*Metindeki en önemli bilgileri not alın!
Notlarınız şunlar olabilir*

Zihin haritası

Masa

Çizim vb.

